

RECORD D'UNA MÚSICA

Com una llàntia, ardent silenciosa
en un gran temple incert,
música en el record, memòria lluminosa,
cremant en la tenebra on el passat es perd,
ah, no t'apaguis mai! Perquè, com aquell dia,
si tanco els ulls i escolto la teva veu suau,
la tristesa se'm fongui en melangia,
la melangia en pau.

Març, 1941.